

[Lissa Mathiasen]

fale forslaget til en forhåbentlig både hurtig og også gerne positiv behandling.

Pernille Sams (KF):

Jeg må starte med at minde boligministeren om, at dette er forligsstof. Vi er vist mange, der husker de lange forhandlinger og den meget store politiske uenighed, der ligger bag den nuværende lovgivning. Den blev bestemt ikke, som den borgerlige regering gerne ville have haft den, og det skyldes netop, at der var tale om et bredt forlig mellem mange partier.

Vi var bundet af dette forlig, da vi var i regering, og det er den nuværende regering naturligvis også. Et forlig bortfalder jo ikke, bare fordi en regering skifter; derfor kan det kun ændres ved enighed, og jeg kan godt afsløre med det samme, at vi ikke er enige, og at vi mener, det er forligsbrud, hvis regeringen tromler dette igennem hen over hovedet på forligspartierne.

Selve ideen med den private byfornyelse er god, men flere af de nuværende regeringspartier sørgede for at få så restriktive betingelser ind i lovgivningen, at den i praksis er så godt som umulig at gennemføre; fiaskoen var således på forhånd ret let at imødesee. Nu misbruger regeringen det så som en undskyldning for at sluse pengene over i de almennyttige kasser, som jo i forvejen modtager milliardstøtte, og det mest urimelige af det hele er, at regeringen oven i købet ikke overfører de restriktive betingelser, der har bremset for investeringerne og boligforbedringerne i den private sektor, på den almennyttige sektor. Det drejer sig først og fremmest om genhusningspligten og kravet om tilslutning fra henholdsvis 75 og 60 pct. af lejerne, så der er ikke tale om ligestilling, som Socialdemokratiets ordfører, fru Lissa Mathiasen, ellers sagde at der var.

Efter regeringens forslag er det afdelingsbestyrelsen, der træffer beslutning om gennemførelse af arbejder og tiltræder den nødvendige lejeforhøjelse i det almennyttige byggeri. Beslutningen skal herefter godkendes på et afdelingsmøde, dvs. at det kun er de lejere, der tilfældigvis bor i det private udlejningsbyggeri, der har krav på den meget stærke beskyttelse. Lejere, der tilfældigvis bor i det almennyttige byggeri, får ikke tilnærmelsesvis samme retsstilling, for mens 75 og 60 pct. af lejerne i den private sektor skal tilslutte sig, er det nok med

et flertal på et afdelingsmøde i den almennyttige sektor, og der stilles ikke engang krav om fremmødet på et sådant afdelingsmøde.

Det er helt urimeligt med en så tilfældig forskelsbehandling, og det er ikke engang slut hermed, for en af de andre bremseklodser har været den genhusning, som lejere i private udlejningsejendomme har krav på, hvis de ikke vil medvirke ved en privat byfornyelse; ikke engang dette krav overføres til lejerne i den almennyttige sektor.

Det er politisk forskelsbehandling, så det klodser. Den helt usaglige forskelsbehandling af de to sektorer vil betyde, at den private byfornyelse vil være lettere at anvende i den almennyttige sektor, men fortsat særdeles vanskelig at anvende i den private sektor. Det er garanteret også regeringens politiske mål, men det er så groft og underlødigt, at det skriger til himlen.

Erik Larsen (V):

Det fremgår tydeligt af lovforslaget, at de forventninger, der har været til den private byfornyelse, ikke er indfriet. Man har kort og godt kunnet konstatere, at de midler, der er sat af, ikke forventes at blive brugt. I den situation har regeringen så valgt at lukke op for de almennyttige boliger og prøve at skabe vækst i byfornyelsen dér.

Jeg synes, at det er beskæmmende, at regeringen på den måde prøver at undgå at erkende, at de restriktioner og bestemmelser, der ligger i loven for så vidt angår private boliger, er så snærende og bindende, at området simpelt hen ikke kan gøre brug af de midler, der var tiltænkt.

Fra Venstres side kan vi under ingen omstændigheder være med til at støtte dette forslag. Vi synes også, at der er tale om brud på et forlig, som er indgået tidligere, og som efter vores opfattelse stadig binder nogle partier.

Jeg må også hæfte mig ved den demokratiske proces eller mangel på samme, som lovforslaget lægger op til i de almennyttige boliger, som tænkes inddraget.

Det er efter min opfattelse groft, at man forestiller sig, at en afdelingsbestyrelse, som jo i realiteten består af meget få lejere, hen over hovedet på et ejendomskompleks' lejere kan gennemføre lejeforhøjelser, som typisk kan komme til at udgøre op til 6.000-7.000 kr. om